

Posłaniec św. Brunona

Nr 174

15 lutego 2015

Gazetka parafii p.w. św. Brunona Bonifacego z Kwerfurtu w Łomży

Namaszczenie chorych - jak nieść wsparcie?

Znakiem słabości fizycznej i odczuwalnym ograniczeniem człowieka jest cierpienie i choroba. Wiele osób z dużą satysfakcją przyjmuje różne informacje o tym, że człowiek chory przestaje być "tabu" w naszych środowiskach i że nie przechodzi się obok niego obojętnie. Takiej postawy uczył i uczy ludzi Jezus Chrystus. Z Ewangelii wiemy, że On sam również

nie przechodził obok ludzkich ograniczeń obojętnie. Jezus nie tylko wyrażał współczucie, ale też niósł konkretną pomoc chorym i cierpiącym, których spotykał. Reakcje te wyrażają Jego solidarność z ludzką biedą, cierpieniem i samą śmiercią.

Bliskość Jezusa Chrystusa

Troska Jezusa Chrystusa o chorych nie skończyła się z chwilą Jego wniebowstąpienia. Jej kontynuowanie powierzył Kościołowi, który za nich się modli, a także na dostępne sobie sposoby niesie im różnego rodzaju pomoc. Szczególną pomoc Kościół niesie chorym w ustanowionym przez Chrystusa sakramencie namaszczenia chorych. Sakrament ten Chrystus zostawił Kościołowi po to, by udzielając go zapewniał chorego o bliskości dostąpienia zbawienia, to znaczy ostatecznego wyzwolenia z wszystkiego, co go uwiiera i boli oraz życia w szczęściu i miłości. Jezus, solidaryzując się w swojej męce i śmierci na krzyżu z ludźmi chorymi, cierpiącymi i umierającymi, jednocześnie odstąpił rąbek tajemnicy ludzkiego cierpienia: każdy człowiek, który w swoim cierpieniu potrafi zjednoczyć się i upodobnić do Niego, tak jak On będzie miał udział w chwale - zmartwychwstaniu.

Ewangelia wg Św. Marka (Mk 1, 40-45).

Pewnego dnia przyszedł do Jezusa trędowaty i upadając na kolana, prosił Go: «Jeśli chcesz, możesz mnie oczyścić». Zdjęty litością, wyciągnął rękę, dotknął go i rzekł do niego: «Chcę, bądź oczyszczony». Natychmiast trąd go opuścił i został oczyszczony.

Jezus surowo mu przykazał i zaraz go odprawił ze słowami: «Uważaj, nikomu nic nie mów, ale idź pokaż się kapłanowi i złożź za swe oczyszczenie ofiarę, którą przepisał Mojżesz, na świadectwo dla nich».

Lecz on po wyjściu zaczął wiele opowiadać i rozgłaszać to, co zaszło, tak że Jezus nie mógł już jawnie wejść do miasta, lecz przebywał w miejscach pustynnych. A ludzie zewsząd schodzili się do Niego.

* * * * *

PROSIĆ, ALE NIE ŻĄDAĆ

Ludzie w kontakcie z Bogiem przybierają różne postawy. Są tacy, którzy nie dowierzają, że Pan może wysłuchać ich próśb. Uważają się za grzeszników i sądzą, że Najwyższy wysłuchuje tylko tych, którzy są czysti i doskonali. Łatwo zatem poddają się zniechęceniu i wycofują z drogi prowadzącej do Boga. Są także i tacy, którzy bez ustanku zasypują Pana swoimi prośbami i żądaniami. Gdy jednak dochodzą do wniosku, że nie zostali wysłuchani, obrażają się na swojego Stwórcę. Bohaterem dzisiejszej Ewangelii jest człowiek, od którego możemy się nauczyć, jak powinniśmy się modlić. Naznaczony śmiertelną chorobą, nie traci nadziei i gdy w jego zasięgu pojawia się Jezus pada przed nim na kolana i prosi Go o uzdrowienie. Jednak nie czyni tego nachalnie i z przesadną egzaltacją. Jest głęboko przekonany, że Syn Boży może go uzdrowić. Jednocześnie liczy się z tym, że Opatrzność może mieć wobec niego zupełnie inne plany. Dlatego do Jezusa zwraca się jedynie z pokorną prośbą: „jeśli chcesz”, tak daleką od roszczeniowej: „musisz”. Postawa tego człowieka uczy nas, że w każdym położeniu (także w obliczu śmiertelnej choroby) powinniśmy mieć odwagę, aby zwracać się do Boga o pomoc. Niemniej jednak nie możemy od Niego nigdy wymagać, aby spełniał nasze prośby według z góry ustalonego przez nas planu. Bóg sam najlepiej wie, czego nam potrzeba, i daje to, co jest potrzebne z punktu widzenia naszego zbawienia.

* * * * *

Mądrość serca to trwanie przy bliźnim. Czas spędzony obok chorego jest czasem świętym. To uwielbienie Boga, który kształtuje nas na obraz swego Syna, który „nie przyszedł, aby Mu służyć, lecz aby służyć i dać swoje życie na okup za wielu” (Mt 20, 28). (...) Prośmy z żywą wiarą Ducha Świętego, aby dał nam łaskę zrozumienia wartości towarzyszenia, często w sposób cichy, tym naszym siostronom i braciom, którzy, dzięki naszej bliskości i naszej życzliwości, poczują się bardziej kochani i umocnieni. Jakież wielkie kłamstwo kryje się natomiast w niektórych wyrażeniach, które kładą nacisk na tzw. „jakość życia”, przekonując do uwierzenia, że życie poważnie dotknięte chorobą nie jest warte dalszej egzystencji!

Mądrość serca to wyjście poza siebie ku bliźniemu. Świat, w którym żyjemy zapomina niekiedy o szczególnej wartości, jaką ma czas spędzony przy łóżku chorego, gdyż jest się pochłoniętym przez pośpiech, nawał obowiązków, rzeczy do wykonania i w ten sposób łatwo zapomina się o wartości bezinteresownej opieki nad bliźnim. U źródeł takiej postawy jest często letnia wiara, która zapominała o słowach Pana: „Wszystko to Mnieście uczynili” (Mt 25, 40). (...).

(papież Franciszek)

Namaszczenie chorych... (c.d.)

Kościół wierzy i naucza, że choroba, cierpienie i sama śmierć przyjmowane z wiarą i zgodą na wolę Boga, łączone z cierpieniem i śmiercią Jezusa nabierają mocy zbawczej: przyczyniają się do wypraszenia u Boga zbawienia. Myślenie o ludzkim cierpieniu należy uzupełnić jeszcze jednym niezmiernie ważnym aspektem. Jezus, nie tylko wskazał ludziom wartość cierpienia, choroby i umierania, ale też udzielił daru, dzięki któremu łatwiej jest z wiarą przyjmować te trudne doświadczenia. Darem tym jest sakrament namaszczenia chorych. Sakramentu tego udziela w wierze, że dopełnia on rozpoczęte przez chrzest dzieło upodobniania się człowieka do Jezusa Chrystusa w tajemnicy Jego śmierci i zmartwychwstania. W sakramencie namaszczenia chorych mocą działającego w życiu chrześcijanina Ducha Świętego przychodzi do chorego sam Jezus, by udzielić odpuszczenia grzechów (*Jk 5, 15*) oraz umocnić jego wiarę i ufność w miłość Boga. W sakramencie tym Jezus uzdalnia chorego do łączenia swoich cierpień z Jego męką i śmiercią i włącza w wypełnianie wśród ludzi swego zbawczego dzieła. Dar ten sprawia, że ludzkie cierpienie nabiera nowego wymiaru, ponieważ chory w swym ciele dopełnia braki "udręk Chrystusa dla dobra Jego Ciała, którym jest Kościół" (*Kol 1, 24*). Jezusowe umocnienie uzdrawia duszę chorego, a także jego ciało, jeśli taka jest wola Boża, oraz pomaga przezwyciężać pokusy złego ducha i lęk przed śmiercią.

Łączność chorego z Chrystusem i Kościołem

Udzielaniu sakramentu namaszczenia chorych towarzyszy modlitwa Kościoła o przywrócenie choremu, jeśli taka jest wola Boża, zdrowia i sił; o umocnienie go w ufności do Boga oraz dodanie odwagi w walce ze zniechęceniem i trwogą przed śmiercią. Dlatego zwyczajnym czasem udzielania tego sakramentu jest pojawienie się zagrożenia śmiercią wynikającego z choroby lub starości. Można go też udzielać powtórnie w sytuacjach, gdy choroba się nasila, albo gdy nastąpi nawrót ciężkiej choroby. W ten sposób niesie chorym wsparcie, by nie dawali się pokonać chorobie i by pomimo nękających ich cierpień i utrapień cieszyli się pełnią życia. Ponadto sakrament ten udziela mocy do tego, by chory był w stanie przeżywać wszystko to, co było udziałem męki i śmierci Jezusa.

Zdolność upodobniania się chorego do Chrystusa służy jego własnemu dobru oraz dobru Kościoła. Swoim cierpieniem przyczynia się też do uświęcenia Kościoła na mocy udziału w powszechnym kaptłaństwie Jezusa Chrystusa. Nie może więc dziwić, że Kościół tym, których ziemskie życie dobiega końca, poza udzielaniem sakramentu namaszczenia chorych ofiarowuje Eucharystię jako wiatyk. Przyjęcie Ciała Chrystusa w chwili przejścia z tego świata do domu Ojca daje zaczątek życia wiecznego, zgodnie z obietnicą Jezusa: "Kto spożywa moje Ciało i pije moją Krew, ma życie wieczne, a Ja go wskreszę w dniu ostatecznym" (*J 6, 54*).

Rozpoznawanie darów udzielanych przez Jezusa Chrystusa w sakramencie namaszczenia chorych jest ważnym zadaniem dla tych wierzących, których zdrowie, czy życie nie są bezpośrednio zagrożone. W spokoju mamy odkrywać bogactwo darów, z jakimi Bóg przychodzi do ludzi na różnych etapach ich życia, w tym także na tych najtrudniejszych. Warto stawiać sobie pytanie: Dlaczego nie powinno by się poważnie podchodzić do spraw własnego życia, do których nawiązał Jezus Chrystus ustanawiając sakrament namaszczenia chorych?

Ogłoszenia DUSZPASTERSKIE

1. Dziś rozpoczyna się 48. Tydzień Modlitw o Trzeźwość Narodu. W odpowiedzi na apel Komisji Episkopatu Polski ds. Trzeźwości zechciejcie podjąć dobrowolną abstynencję od alkoholu na okres Wielkiego Postu albo na dłuższy czas, dla ratowania ludzi uzależnionych od alkoholu.

2. W najbliższą środę – zwaną Środą Popielcową – rozpoczniemy okres Wielkiego Postu, czyli czas 40-dniowego przygotowania paschalnego, a zarazem okres pokuty w Kościele a także czas Komunii Świętej wielkanocnej. W Środę Popielcową rozpoczną się także kwartalne dni modlitw o ducha pokuty.

Msze Święte, połączone z posypaniem głów popiołem na znak podjęcia pokuty za grzechy, celebrowane będą o godz. 7⁰⁰, 9⁰⁰, 11⁰⁰ i 18⁰⁰.

3. W Środę Popielcową obowiązuje wstrzemięźliwość od spożywania pokarmów mięsnych i post ścisły, nazywany inaczej ilościowym. Polega on na tym, że wierny tylko raz je do syta, a dwa razy lekko się posila. Prawem o wstrzemięźliwości są związane osoby, które ukończyły 14. rok życia aż do śmierci, prawem zaś o poście ścisłym są związane wszystkie osoby pełnoletnie, czyli te, które ukończyły 18. rok życia, aż do rozpoczęcia 60. roku życia.

4. W piątki Wielkiego Postu – Droga Krzyżowa: 17³⁰ a Msza Święta wieczorna o godz. 18⁰⁰.

5. W niedzielę Wielkiego Postu po Mszy św. o godz. 11⁰⁰ Gorzkie Żale. Gorąco zachęcamy parafian do licznego udziału w nabożeństwach Drogi Krzyżowej i Gorzkich Żali oraz zyskiwania przywiązanego do nich odpustu zupełnego.

Wasz Proboszcz

Pokaz filmu "Ja Jestem"

W niedzielę 22 lutego o godz. 19⁰⁰ odbędzie się w naszej parafii pokaz filmu pod tytułem "Ja Jestem". To wyjątkowy film o Jezusie Chrystusie w pełni i prawdziwie obecnym w Eucharystii, w Najświętszym Sakramencie. To film, przez który sam Pan Jezus mówi do serca człowieka. Po projekcji filmu adoracja Najświętszego Sakramentu wraz z modlitwą zawierzenia życia Panu Jezusowi w Najświętszym Sakramencie. Przez całą niedzielę po każdej mszy świętej będzie można nabyć film „Ja Jestem” i pozostałe filmy.

Porządek nabożeństw w naszym kościele

Msze św.: w niedzielę: 7⁰⁰, 9⁰⁰, 11⁰⁰, 13⁰⁰, 15⁰⁰, 18⁰⁰

w dni powszednie: 7⁰⁰, 18⁰⁰.

Kancelaria czynna Pn. – Czw. 8³⁰-10⁰⁰; Pt. i Sb. 16⁰⁰-18⁰⁰

Parafia Rzymско - Katolicka pw. św. Brunona Bonifacego z Kwerfurtu

ul. Wojska Polskiego 135, 18-400 Łomża

Konto: Bank Pekao SA 57 1240 1532 1111 0000 2055 6732

Proboszcz i kancelaria tel. 86 216 39 55, wikariat tel. 86 216 94 50

E'mail: dariusz.nagorski@gmail.com

strona internetowa: www.brunon.lomza.pl